

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, இந்த நாடகம் அநாதியாக நிச்சயிக்கப்பட்டது. இந் நாடகத்தில் ஒவ்வொரு நடிசரின் செயற்பாடும் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. எவராலும் அநாதியான முக்தியைப் (மோட்சம்) பெற முடியாது.

கேள்வி: சிவபாபா சராரமற்றவராக இருப்பினும் அவர் ஏன் ஒரு சராரத்தினுள் பிரவேசிக்கின்றார்? எந்தப் பணியை அவர் செய்கின்றார்? எந்தப் பணியை அவர் செய்வதில்லை?

பதில்: பாபா கூறுகின்றார்: குழந்தைகளே, நான் உங்களுக்கு முரளியைக் கூறுவதற்கு மாத்திரமே இந்தச் சராரத்தினுள் பிரவேசிக்கின்றேன். நான் முரளியைக் கூறுகின்ற ஒரு பணியை மாத்திரமே செய்கின்றேன். நான் இங்கே உண்ணவோ, பருகவோ வருவதில்லை. நான் இங்கே உங்களுக்குப் புதிய இராச்சியத்தைக் கொடுக்கவே வந்துள்ளேன். ஆனால் இவரின் ஆத்மாவே அனைத்தையும் சுவைக்கின்றார்.

பாடல்: உங்கள் ஆகாய சிம்மாசனத்தை விட்டுப் பூமிக்கு இறங்கி வாருங்கள்.

ஓம் சாந்தி. நாங்கள் அக்கறை கொண்டுள்ள பாடல்கள் மாத்திரமே இசைக்கப்படுகின்றன. ஆகாயத்தில் எந்தச் சிம்மாசனமும் இல்லை. விண்வெளியே ஆகாயம் என அழைக்கப்படுகின்றது. ஆனால், ஆகாயத்தில் சிம்மாசனம் இருப்பதில்லை. பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தை ஆகாயத்தில் உள்ள சிம்மாசனத்தில் வசிப்பதும் இல்லை. தந்தை குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகின்றார்: பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையான நானும், ஆத்மாக்களான குழந்தைகளாகிய நுங்களும் சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரங்களுக்கு அப்பாலுள்ள அசராரி உலகம் என அழைக்கப்படுகின்ற அந்த இடத்திலேயே வசிக்கின்றோம். ஆகாயத்தில் சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரங்கள் இருப்பதைப் போன்றே, மகா தத்துவத்திலேயே விருட்சத்தின் வடிவத்தின் ஒழுங்கமைப்பில் ஆத்மாக்கள் வசிக்கின்றார்கள். எந்த ஆதாரத்திலும் தங்காமல் நட்சத்திரங்கள் ஆகாயத்தில் தொங்கிக் கொண்டிருப்பதைப் போன்றே, ஆத்மாக்களாகிய நாங்களும் பரமாத்மாவாகிய தந்தையும் மகா தத்துவத்தில் வசிக்கின்றோம். நாங்களும் நட்சத்திரங்களைப் போன்றவர்கள்; ஞான சூரியன், ஞான சந்திரன், ஞான நட்சத்திரங்கள். பெருமளவு துன்பம் இருக்கும்பொழுதே நான் வருகின்றேன் என விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பழையது நிச்சயமாகப் புதியதாக மாற்றப்பட வேண்டும். பழைய உலகத்திலேயே துன்பம் உள்ளது. கலியுகத்தில் பெருமளவு துன்பம் உள்ளது. சுவர்க்கத்தில் சந்தோஷத்தைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை. நான் உங்களுக்கு மூண்டும் ஒருமுறை இலகு ஞானத்தையும், இலகு இராஜயோகத்தைக் கற்பிப்பதற்கு வர வேண்டும். அனைவரும் என்னைக் கூவியழைக்கின்றார்கள்: வாருங்கள்! அவர்கள் கிருஷ்ணரிடம் கூறுவதில்லை: உங்கள் சிம்மாசனத்தை விட்டுக் கீழே இறங்கி வாருங்கள்! 'சிம்மாசனம்' என்ற வார்த்தை கிருஷ்ணருக்குப் பொருந்துவதில்லை. அவர் ஓர் இளவரசராக இருந்தார். சிம்மாசனத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளும்பொழுது, நுங்கள் சிம்மாசனத்தைப் பற்றி பேசலாம். ஆம், ஒரு தந்தையால் தனது சிறிய குழந்தையைத் தன் மடியில் அல்லது தன் அருகில் அமர்த்திக் கொள்ள முடியும். தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார்: நட்சத்திரங்களைப் போன்று ஆத்மாக்களும் அசராரி உலகில் இருக்கின்றார்கள். அதன்பின்னர் அவர்கள் வரிசைக்கிரமமாக அங்கிருந்து கீழே வருகின்றார்கள். அவர்கள் நட்சத்திரங்கள் எவ்வாறு விழுகின்றன என்பதனைக் காட்டுகின்றார்கள். ஆத்மாக்களும் அங்கிருந்து வந்து நேரடியாக ஒரு கருப்பைக்குள் பிரவேசிக்கின்றார்கள். இதனை மிக நன்றாகக் குறித்துக் கொள்ளுங்கள்: ஒவ்வோர் ஆத்மாவும் சதோ, இரஜோ, தமோ ஸ்திதிகளைக் கடந்து செல்ல வேண்டும். முதலில் வருகின்ற இலக்ஷ்மி நாராயணனுக்கும் இதே நிலைமையாகும். அவர்களும் மறுபிறவிகள் எடுப்பதன் மூலம் சதோ, இரஜோ, ஸ்திதிகளைக் கடந்து தங்கள் தமோபிரதான் ஸ்திதியை அடைய வேண்டும். அனைவருக்கும் இவ்வாறே நடக்கின்றது. எவருமே ஷூடு திரும்ப முடியாது. ஏபிரகாமும், புத்தரும் வரும்பொழுது, அவர்களும் சதோ, இரஜோ, தமோ ஸ்திதிகளைக் கடந்தே வர வேண்டும்; அவர்களும் மறுபிறவி எடுக்க வேண்டும். சமய ஸ்தாபகர்கள் துவாபரயுகத்தில் வருகின்றார்கள். அங்கே அவர்கள் தங்களுடைய மறுபிறவியை ஆரம்பித்து, பின்னர் தமோபிரதான் ஆக வேண்டும். இப்பொழுது, அவர்களுக்கு யாரால் சற்கதியை அருள முடியும்? ஒரேயொரு சிவன் மாத்திரமே சற்கதியை அருள்கின்றவர்.

அவர் கூறுகின்றார்: நான் அனைவருக்கும் சற்கதியை அருள வரவேண்டும். நான் செய்கின்ற பணியை வேறு எவராலும் செய்ய முடியாது. நான் தேவதர்மத்தை ஸ்தாபிக்கின்றேன். நான் உங்களுக்கு இராஜயோகத்தைக் கற்பிக்கின்றேன். நானே முக்தியையும் சற்கதியையும் அருள்பவர். நூங்கள் தூய்மையானவர்கள் ஆகியவுடன், நான் உங்களைத் திரும்பவும் அழைத்துச் செல்கின்றேன். உங்களுக்குச் சற்கதியையும் நான் அருள்கின்றேன். உங்களையும், உங்களுடன் சேர்ந்திருக்கின்ற ஏனைய சமயத்தைச் சேர்ந்த சமய ஸ்தாபகர்கள் அனைவரையும் நான் ஈடேற்றுகின்றேன். நான் உங்களை ஞானத்தினால் அலங்கரித்து, உங்களைச் சுவர்க்கத்தின் அதிபதிகளான இலக்ஷ்மி அல்லது நாராயணனைத் திருமணம் செய்வதற்குத்; தகுதி வாய்ந்தவர்கள் ஆக்குகின்றேன். அதன்பின்னர் நான் உங்களைத் திரும்பவும் ஸீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்கின்றேன். எல்லாவற்றிற்கும் முதலில், நான் அனைவரையும் முக்திதாமத்திற்கு அழைத்துச் செல்கின்றேன். அனைவருக்கும் சற்கதியை அருள்பவரும் நானேயாவேன். வருகின்ற ஏனைய சமய ஸ்தாபகர்கள் எவருக்கும் சற்கதியை அருள்வதில்லை. அவர்கள் தங்களுடைய சொந்த சமயத்தை ஸ்தாபித்து விட்டு அதனை வளரச் செய்கின்றார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய சொந்தச் சமயத்திலேயே மறுபிறப்பெடுத்து, சதோ, இரஜோ, தமோ ஸ்திதிகளினூடாகச் செல்கின்றார்கள். இப்பொழுது அனைவரும் தமோபிரதானாக இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது, யார் அவர்களைத் தூய்மையாக்கிச் சதோபிரதான் ஆக்குவது? தந்தையே இங்கமர்ந்திருந்து குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகின்றார். கடவுள் வந்து அனைவருக்கும் சற்கதியை அருளி, பாரதத்தையும் சுவர்க்கம் ஆக்குகின்றார். நூங்கள் ஜீவன்முக்தியை அடைவதற்கு அவர் உங்களுக்கு இராஜயோகத்தைக் கற்பிக்கின்றார் என்பதாலேயே தந்தை அதிகளவு போற்றப்படுகின்றார். கூதை அனைத்துச் சமயநூல்களினதும்; இரத்தினமாகும். எவ்வாறாயினும், கிருஷ்ணரின் பெயரை எழுதியதன் மூலம் அவர்கள் கடவுளை மறந்து விட்டார்கள். கடவுள் அனைவருக்கும் சற்கதியை அருள்வதாலேயே கூதையே அனைத்துச் சமயங்களுக்குமான சமயநூலாக உள்ளது. அனைவரும் இதனை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். சற்கதிக்கு வேறு எந்தச் சமயநூலும் இல்லை. சற்கதியை அருள்கின்றவர் ஒரேயொருவரே அவரே கூதையை உரைத்தவர். அவர் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குச் சற்கதிக்கான ஞானத்தைக் கொடுக்கின்றார். கூதையில் சிவன் என்ற பெயர் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தால், அது சமயங்கள் அனைத்திற்குமான சமயநூலாகியிருக்கும். தந்தை அனைவருக்கும் கூறுகிறார்: உங்களை ஓர் ஆத்மா எனக் கருதி என்னுடன் யோகம் செய்தால் உங்கள் பாவங்கள் அழிக்கப்பட்டு, நூங்கள் என்னுடைய உலகிற்கு வருவீர்கள். நானே அனைத்துச் சமயத்தவர்களுக்கும் சற்கதியை அளிக்கின்றேன். ஏனைய அனைவரும் தங்களுடைய சொந்தச் சமயங்களை ஸ்தாபிக்கவே வருகின்றார்கள். மக்கள் வினவுகின்றார்கள்: நாங்கள் அநாதியான முக்தியைப் பெற மாட்டோமா? தந்தை கூறுகின்றார்: இல்லை. ஆத்மாக்கள் அனைவரின் பாகங்களும்; நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளன. எவருடைய பாகமும் மாற முடியாது. அநாதியான நாடகத்தின் ஒவ்வொருவருடைய முழுப் பாகமும் ஏற்கெனவே நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. நாடகம் அநாதியானதாகும்; அதற்கு ஆரம்பமோ, மத்தியமோ, இறுதியோ இல்லை. உலகத்தின் ஆரம்பம் சத்தியயுகமாகும். கலியுகமே இறுதி எனக் கூறப்படுகின்றது. ஆனால், நாடகத்திற்கு ஆரம்பமோ, இறுதியோ இல்லை. எப்பொழுது நாடகம் உருவாக்கப்பட்டது என உங்களால் வினவ முடியாது. இந்தக் கேள்வி எழ முடியாது. பாபா விளங்கப்படுத்தியுள்ளார்: ஒவ்வொருவரும் வந்து தங்களுடைய சொந்தச் சமயத்தை ஸ்தாபித்தார்கள். அவர்கள் சற்கதியை அருளவில்லை. அவர்கள் வந்து தங்களுடைய சமயத்தை ஸ்தாபித்தார்கள், அவர்களுக்குப் பின்னர் அது தொடர்ந்து வளர்ந்தது. இவை மிகவும் ஆழமான கருத்துக்கள். இவை கட்டுரை எழுதத்தக்க தகுதியுடையவை. இங்கே, எந்தப் பொய்யும் இல்லை. இது வெற்றியையும் தோல்வியையும் கொண்ட நாடகமாகும். சத்தியயுகத்தில் கடவுளை நினைவுசெய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. நூங்கள் அங்கே கடவுளை நினைவுசெய்வதாக இருந்தால், அவரே பிராமணர்களாகிய உங்களை உருவாக்கியுள்ளார் என்பதையும் புரிந்துகொள்வீர்கள். அவரே படைப்பவர் என அவர் உங்களுக்குத் தனிப்பட்ட முறையில்; கூறுகின்றார். இச் சங்கமயுகம் பிராமணர்களின் புதிய உலகமாகும். எவருக்கும் உச்சிக்குடுமியைத் தெரியாது. அவர்கள் பல்வகை ரூபத்தைத் தயாரித்துள்ளார்கள். அதில் அவர்கள் தேவர்கள், சத்திரியர்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்களைக் காட்டுகின்றார்கள்;; அவர்கள் பிராமணர்களை மறந்து விட்டார்கள். சத்தியயுகத்தில் தேவர்கள் உள்ளனர். கலியுகத்தில் சூத்திரர்கள் உள்ளனர்.

அவர்களுக்குச் சங்கமயுகத்துப் பிராமணர்களைத் தெரியாது. தந்தை வந்து இந்த இரகசியத்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார். பாபா கூறுகின்றார்: தூய்மையில்லாமல் உங்களால் ஒருபொழுதும் இதனைக் கிரகிக்க முடியாது. பல வேதங்களும், சமயநூல்களும் உள்ளன என பாபா விளங்கப்படுத்துகின்றார். அவர்கள் அவற்றை எடுத்துச் சுற்றி வருகின்றார்கள். அவர்கள் விக்ரகங்களை ஆலயங்களிலிருந்து அகற்றி, அதனை ஊர்வலமாக எடுத்துச் சென்று, பின்னர் அதனை மூண்டும் ஆலயத்துக்கே எடுத்து வருகின்றார்கள். பாபா அவ்விடயங்கள் அனைத்தின் அனுபவங்களையும் கொண்டிருக்கின்றார். அவர்கள் ஒரு வண்டியில் சமயநூல்களை நிரப்பி, அதனையும் ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்கின்றார்கள். அதனைப் போன்றே, தேவர்களின் விக்ரகங்களை ஒரு மோட்டார் வண்டியில் வைத்து ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்கின்றார்கள். அவை யாவும் பக்தி மார்க்கமாகும். நூங்கள் சிவசக்திகள். நூங்கள் முழு உலகிற்கும் சற்கதியை அருள்கின்றீர்கள். எனினும், தில்வாலா ஆலயம் உங்களுடைய மிகச்சரியான ஞாபகார்த்தம் என்பது எவருக்கும் தெரியாது. வேறு எங்கும் அத்தகையதோர் ஆலயம் இல்லை. அங்கே ஜெகதாம்பாளும், அத்துடன் சிவபாபாவும் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் சக்திகளுக்கும் ஒரு மேடை அமைத்துள்ளார்கள். அத்தகைய ஆலயங்கள் மூண்டும் பக்தி மார்க்கத்தில் கட்டப்படும். அதன்பின்னர் விநாசம் இடம்பெறும். எனவே அவை யாவும் அழிக்கப்பட்டு விடும். சத்தியயுகத்தில் ஆலயங்கள் இருப்பதில்லை. அவை யாவும் பக்தி மார்க்கத்தின் விரிவாக்கமாகும். ஞானத்தில், நூங்கள் மௌனமாக இருக்க வேண்டும். ஒரேயொரு சிவபாபாவை மாத்திரம் நினைவுசெய்யுங்கள். நூங்கள் சிவபாபாவை மறந்து விட்டுப் பிறரை நினைவுசெய்தால், இறுதிக் கணத்தில் சித்தி எய்த மாட்டீர்கள். நூங்கள் தோல்வி அடையக் கூடாது. ஒருவர் மரணிக்கும்பொழுது மற்றவர்கள் இராமரின் பெயரை உச்சரிக்குமாறு அவரிடம் கூறுகின்றார்கள். ஆனால், அந்த நேரத்தில் அவரால் இராமரை நினைவுசெய்ய முடியாது. இருப்பினும் நினைவுகூரப்பட்டுள்ளது: நாராயணனின் பெயரை இறுதிக் கணத்தில் உச்சரித்தவர்கள்..... அது இந்த நேரத்தையே குறிக்கின்றது. வைக்கோற் போர் இப்பொழுது தூ மூட்டப்பட வேண்டும். இறுதிக் கணத்தில் நாராயணனை நினைவுசெய்பவர்கள்..... நூங்கள் இப்பொழுது உண்மையிலேயே இலக்ஷ்மி அல்லது நாராயணனைத் திருமணம் செய்வீர்கள் என்பதனைப் புரிந்துகொண்டிருக்கின்றீர்கள். நூங்கள் சுவர்க்கத்திற்கான ஆயத்தங்களைச் செய்கின்றீர்கள். பாபாவைத் தவிர வேறு எவராலும் இந்த ஞானத்தை உங்களுக்குக் கொடுக்க முடியாது. இந்த பாபாவும் கூறுகின்றார்: சிவபாபா இப்பொழுது என்னிடம் விளங்கப்படுத்தியுள்ளார். இது சக்திசேனை என்றும், பாண்டவசேனை என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. “பாண்டவர்” என்ற பெயர் மகாராத்திகளைக் குறிக்கின்றது. அவர்கள் சக்திகள் சிங்கத்தை ஓட்டுவதைப் போன்று காட்டியுள்ளார்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: நான் முன்னைய கல்பத்தில் உங்களுக்கு இலகு இராஜயோகத்தைக் கற்பித்ததைப் போன்றே மூண்டும் ஒருமுறை அதனை உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றேன். என்னென்ன செயற்பாடு தொடர்கின்றதோ, அந்தச் செயற்பாடு ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் இடம்பெறும்; அதில் எந்த வித்தியாசமும் இருக்க மாட்டாது. அதன்பின்னர் இதே பாகம் ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் தொடரும். பாபா கூறுகின்றார்: நான் உங்களுக்கு ஆழமான விடயங்களைக் கூறுகின்றேன். இறுதியில் என்ன நடக்கும் என்பதனை நான் உங்களுக்குப் பின்னர் கூறுவேன். இப்பொழுது நான் எல்லாவற்றையும் உங்களிடம் கூறி விட்டால், நான் அப்படியே சென்று விடலாமா? அவர் இறுதிவரை புதிய கருத்துக்களைத் தொடர்ந்தும் உங்களுக்குக் கூறுவார். நாங்கள் கூதையை அதிகளவு புகழ்கின்றோம். எவ்வாறாயினும், அவர்கள் வன்முறையான யுத்தங்களை அந்தக் கூதையிலும் மகாபாரதத்திலும் காட்டியுள்ளனர். யுத்தம் எதுவும் இடம்பெறவில்லை. உங்களுடையது யோக சக்தியைப் பற்றிய கேள்வி ஆகும். அகிம்சை என்பதன் அர்த்தத்தை எவரும் புரிந்துகொள்வதில்லை. அவர்கள் பெண்களே நரகத்தின் வாசல்கள் எனக் கூறுகின்றார்கள். உண்மையில் இருபாலாரும் (ஆண்கள், பெண்கள்) நரகவாசல்களே. அவர்களை யார் சுவர்க்க வாசல்கள் ஆக்குவது? கடவுளுக்கு மாத்திரமே அதனைச் செய்கின்ற சக்தி உள்ளது. பாபா அப்பாடல்களை இயற்றிவித்தார், ஆனால், அவற்றை இயற்றியவர்களில் சிலர் மிகச்சரியாக செய்தார்கள். சிலர் அதனைப் பிழையாகச் செய்தார்கள். அவர்கள் அனைத்தையும் குழப்பி உள்ளார்கள். “ஓ இரவுப் பயணியே, களைப்படையாதே.....” நான் அத்தகைய பாடல்களை இயற்றிவித்தேன். எனவே இங்குள்ள விடயங்கள் முற்றிலும் வேறுபட்டவை. இங்கு கௌசலா (மாட்டுத் தொழுவம்) மற்றும் அஞ்ஞான வாசமும் உள்ளன. ஆனால் அவர்கள் அதன் அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொள்வதில்லை. நான் எவரையேனும்

கடத்தினேனா? நான் எவரிடமேனும் “கராச்சிக்கு வாருங்கள்” என்று கூறினேனா? இந்தச் சக்திகளிடம் வினவுங்கள். அது நாடகத்தின் பாகமாக இருந்தது. யார் துன்புறுத்தப்பட்டார்களோ அவர்கள் இங்கே வந்தார்கள். எனவே தந்தை இங்கமர்ந்திருந்து, உங்களுக்கு எது சரியென விளங்கப்படுத்துகின்றார். சமயநூல்களில் எழுதப்பட்டுள்ளவை அனைத்தும் பக்தி மார்க்கத்துக்கு உரியவை. அதன் மூலம் எவராலும் என்னைச் சந்திக்க முடியாது; அவர்களால் அதன் மூலம் என்னிடம் வர முடியாது. நான் வழிகாட்டியாக இங்கு வரவேண்டும். அவர்கள் வினவுகின்றார்கள்: இல்லறத்தவர் அல்லாத ஒருவரின் சரூரத்தை அவர் ஏன் எடுக்கவில்லை? ஆ, நான் ஓர் இல்லறத்தவர் சரூரத்திலேயே வந்து அவருக்கு ஞானத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். நான் அவரின் 84 பிறவிகளைப் பற்றி அவரிடம் கூறுகின்றேன். எனவே, இவை மிகவும் ஆழமான விடயங்கள். இவை புதிய தர்மத்திற்கான புதிய விடயங்கள். இந்த ஞானமும் புதியதேயாகும். தந்தை கூறுகின்றார்: நான் உங்களுக்கு இந்த ஞானத்தை ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் கொடுக்கின்றேன். எவரும் எப்பொழுதும் கூறமாட்டார்கள்: நான் ஒரு தர்மத்தை ஸ்தாபிக்க ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் வருகின்றேன். இலக்ஷ்மியோ அல்லது நாராயணனோ தாங்கள் மூண்டும் இராச்சியத்தை ஆட்சிசெய்ய வந்துள்ளனர் எனக் கூற மாட்டார்கள். அவர்கள் வரும் முன்னரே ஞானம் மறைந்து விடும். பின்னரே எண்ணற்ற சமயநூல்கள் எழுதப்பட்டன. பிராமணர்களாகிய எங்களுக்கு, ஒரேயொரு கீதை மாத்திரமே உள்ளது. நான் ஒரு தர்மத்தை ஸ்தாபிப்பதுடன் அனைவருக்கும் சற்கதியையும் அருள்கின்றேன். ஆகவே, இது இரட்டைப் பணியாகும். எனவே, நான் உங்களுக்குக் கூறுவது சரியா அல்லது அவர்கள் கூறுவது சரியா? இது உங்களுக்குத் தெரியும். நான் யார்? நானே சத்தியமாவேன். நான் வேதங்களையோ அல்லது சமயநூல்களையோ உரைப்பதில்லை. இவர் அதிகளவு கற்றிருந்தாலும், அதனை இவர் உரைப்பதில்லை. சிவபாபாவே உங்களுக்குப் புதிய விடயங்களைக் கூறுகின்றார். ஆனால், அவர் சரூரமற்றவர். அவர் முரளியைப் பேசுவதற்காக மாத்திரமே இங்கே வருகின்றார், உண்பதற்கோ பருகுவதற்கோ அல்ல. நான் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு மூண்டும் ஒருமுறை இராச்சியத்தைக் கொடுப்பதற்காகவே வந்திருக்கின்றேன். இவரின் ஆத்மாவே அனைத்தையும் சுவைப்பவர். ஒவ்வொருவரின் சமயமும் வேறுபட்டதாகும். ஒவ்வொருவரும் தனது சொந்தச் சமயநூல்களைக் கற்க வேண்டும். இங்கே அவர்கள் பல சமயநூல்களைத் தொடர்ந்து கற்கின்றார்கள். ஆனால், அவற்றில் எந்தச் சாராம்சமும் இல்லை. அவர்கள் எந்தளவிற்குத் தொடர்ந்து கற்கின்றார்களோ, அந்தளவிற்கு அவர்களுக்கு உலகமும் தொடர்ந்தும் சுவையற்றதாக ஆகுகின்றது. அனைவரும் தமோபிரதான் ஆக வேண்டும். நீங்களே முதன் முதலில் உலகிற்கு வந்தவர்கள். பிராமணர்களாகிய நீங்கள் தாய், தந்தைக்குப் பிறப்பெடுத்துள்ளீர்கள். அப் புறத்தில் அசுர குடும்பமும், இப் புறத்தில் இறை குடும்பமும் உள்ளன. அதன்பின்னர் நீங்கள் தேவர்களின் மடிக்குச் செல்வீர்கள்; நீங்கள் சுவர்க்கத்தின் அதிபதிகள் ஆகுவீர்கள். நீங்கள் தாய், தந்தையினரின் வழிகாட்டல்களைப் பின்பற்றினால் சுவர்க்கத்தில் அதிகளவு சந்தோஷத்தைப் பெற்றுக் கொள்வீர்கள். எவ்வாறாயினும். உருத்;திர ஞான யாகத்திற்கு நிச்சயமாகத் தடைகள் ஏற்படும். தந்தை கூறுகின்றார்: குழந்தைகளே, விகாரங்களை வெற்றி கொள்வதன் மூலம் மாத்திரமே உங்களால் உலகத்தை வென்றவர்கள் ஆக முடியும். நீங்கள் திருமணம் செய்யாது விட்டால் பலவீனமாகி விடுவீர்கள் என்றில்லை. சந்நியாசிகள் தூய்மை ஆகுகின்றார்கள். பின்னர் அவர்கள் ஆரோக்கியமானவர்கள் ஆகுகின்றார்கள். இங்கே, நீங்கள் அனைத்தையும் மூளையைப் பயன்படுத்திச் செய்ய வேண்டும். அதற்கு முயற்சி தேவையாகும். தாதிஷி ரிஷியின் உதாரணமும் உள்ளது. சந்நியாசிகள் பெருமளவு போஷாக்கான உணவைப் பெற்றுக் கொள்கின்றார்கள். பாபாவும் அந்தளவு போஷாக்கான உணவை, அவர்களுக்குக் கொடுக்கின்றார். இங்கே, நீங்கள் பல முன்னெச்சரிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தாய், தந்தையாக இருக்கும் பார்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. ஞானத்தை நன்றாகக் கிரகிப்பதற்கு, தூய்மைக்கான சத்தியத்தைச் செய்யுங்கள். இவையே இறுதிக் கணங்கள். எனவே, இறுதியில் தந்தையைத் தவிர வேறு எவரையும் நினைவுசெய்யாத வகையில்

நினைவுசெய்தலைப் பயிற்சி செய்யுங்கள்.

2. தாதிஷி ரிஷியைப் போன்று சேவை செய்வதால், விகாரங்களை வெற்றி கொண்டு உலகத்தை வென்றவர்கள் ஆகுங்கள்.

ஆசுவாதம்: நூங்கள் வழிகாட்டல்களுக்கேற்ப ஒரு மேன்மையான ஸ்திதியில் உங்கள் புத்தியை ஸ்திரமாக்கி, ஒரு மாஸ்டர் சர்வசக்திவான் ஆகுவீர்களாக.

சில குழந்தைகள் யோகத்தில் அமரும்பொழுது, ஆத்ம உணர்வில் இருப்பதற்குப் பதிலாக, சேவையை நினைவுசெய்கின்றார்கள். எவ்வாறாயினும், அப்படி இருக்கக்கூடாது, ஏனெனில் இறுதிக்கணங்களில் சரூரமற்றவர் ஆகுவதற்குப் பதிலாக, சேவைக்கான எண்ணங்களை நூங்கள் கொண்டிருந்தால், ஒரு விநாடி எனும் பரூட்சைத் தாளில் தோல்வி அடைவீர்கள். அந்நேரத்தில், எதனையும் அன்றி, தந்தையையும், அசரூரியானவராகவும், விகாரமற்றவராகவும் ஆணவமற்றவராகவும் இருப்பதையுமே நினைவுசெய்ய வேண்டும். சேவையில் நூங்கள் பெளதூக உணர்விற்குள்ளேயே இன்னமும் வருகின்றீர்கள். ஆகவே, ஒரு குறித்த ஸ்திதியில் நூங்கள் உங்களை ஸ்திரமாக்கும்பொழுது, அதில் ஸ்திரமானவர் ஆகுவதை மாத்திரமே பயிற்சி செய்யுங்கள், அப்பொழுது மாத்திரமே நூங்கள் கட்டுப்பாட்டுச் சக்தியையும், ஆளும் சக்தியையும் கொண்டுள்ள, ஒரு மாஸ்டர் சர்வசக்திவான் என அழைக்கப்படுவீர்கள்.

சுலோகம்: ஒரே பலத்தையும், ஒரே ஆதாரத்தையும் கொண்டிருப்பதே எந்தச் சூழ்நிலையையும் இலகுவில் வெற்றிகொள்வதற்கான இலகுவான வழியாகும்.

---ஓம் சாந்தி---